

Prijedlog za dodjelu priznanja može uputiti svaki član Društva ili Upravni odbor.

Prijedlog u pisanom ili elektronskom obliku treba uputiti na:

Upravni odbor HDBZ

Tajnica HDBZ: Helena Virić Gašparić, mag. ing. agr. (hviric@agr.hr)

Zavod za poljoprivrednu zoologiju, Agronomski fakultet

Svetošimunska 25, 10 000 Zagreb

Zahvaljujemo na suradnji uz srdačan pozdrav.

Predsjednica HDBZ
prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. LJUBICA VALEŃIĆ (1930. – 2017.)

Dana 8. srpnja 2017. u Zagrebu u 88. godini života preminula je naša draga profesorica Ljubica Valenčić. Rođena je kao Ljubica Kunek 1. lipnja 1930. u Lipovljanima. Realnu gimnaziju završila je u Bjelovaru. Diplomirala je 1955. godine na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu. Magistrirala je 1969. godine na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu, a doktorirala 1978. godine na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku.

Tijekom 1956. godine završila je šestomjesečnu specijalizaciju iz zaštite bilja u Zavodu za poljoprivrednu zoologiju na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu i Fitosanitetskoj stanici Osijek. Od 1956. godine radila je u Fitosanitetskoj stanici Osijek, a 1961. godine izabrana je za asistenta iz predmeta Entomologija s fitofarmacijom, 1972. u zvanje docenta, a 1978. godine u zvanje izvanrednog profesora te 1983. godine za redovitog profesora na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera. Od 1991. godine bila je u mirovini.

Na području Slavonije i Baranje od 1956. godine, uz mali broj stručnjaka iz zaštite bilja, profesorica Valenčić uključila se u rješavanje postojećih problema u zaštiti ratarskih kultura od štetnih organizama. Objavljivala je stručne i znanstvene članke te su originalni rezultati istraživanja bili dostupni širokoj praksi i znanosti. Veliku pažnju pridavala je različitim mjerama zaštite bilja, s posebnim osvrtom na ekonomsku i ekološku opravdanost pojedinih mjera zaštite. Prof. dr. sc. Ljubica Valenčić kroz 35 godina znanstvene i nastavne djelatnosti objavila je više znanstvenih i stručnih radova, odgojila brojne

agronome, magistre i doktore znanosti iz područja biotehničkih znanosti, polje agronomija, grana fitomedicina.

Profesorica Valenčić bila je skromna, topla i nadasve dobronamjerna osoba. Njezini bliži suradnici i studenti imali su priliku od profesorice naučiti tajne života kukaca te mogućnosti njihove kontrole. Cilj je uvijek bio očuvati okoliš i bioraznolikost.

Voljela je svijet kukaca i tu ljubav prenosila je na brojne generacije, osobito na svoje najbliže suradnike. Terenska istraživanja ostat će nam u sjećanju jer smo puno naučili od profesorice koja je na terenu pokazala svoje pravo znanje koje je prenosila na nas, na jedan poseban način, samo njoj svojstven. Naglašavala je da i nakon njezine mirovine ne treba prekidati dugogodišnja istraživanja jer je smatrala da će višegodišnji rezultati olakšati rješavanje problema s ekonomski značajnim štetnicima u poljoprivredi.

Veselila se svom odlasku u mirovinu, da bude bliže svojoj obitelji u Zagrebu, kćerci Meliti, zetu Borisu, unuku Danku, a doživjela je i dvoje prekrasne praunučadi, Dominika i malu Helenu. Nakon mirovine ostala je aktivna, željna novih znanja. Učila je strane jezike, planinarila, bavila se jogom, a mi iz Osijeka uvijek smo joj bili dragi gosti i prijatelji kada smo dolazili u Zagreb. Profesorica Valenčić je do poznih godina obvezno prisustvovala sastancima HED-a i pridonosila radu društva.

Naša draga profesorica Valenčić ima posebno mjesto u našim sjećanjima kao skromna, dobra i topla osoba. Velika joj hvala na svemu, posebno za nesebično prenošenje svoga znanja i iskustva svojim suradnicima i mnogim generacijama studenata.

Neka joj je vječna slava i hvala.

prof. dr. sc. Marija Ivezić

IZVJEŠĆA

IZVJEŠĆE SA STRUČNE EKSKURZIJE

Dragi prijatelj, članovi Hrvatskog društva biljne zaštite!

Tradicija i očuvanje tradicije zalag su za budućnost i buduće generacije. Zato smo čuvajući i nastavljajući našu tradiciju organiziranja stručnih ekskurzija i ove godine puni radosti, dobrog raspoloženja i velikih iščekivanja krenuli na novu destinaciju naše lijepo domovine. Bio je to biser našeg Jadrana, jedan od najljepših gradova na svijetu, ZADAR.

Krenuli smo u rane jutarnje sate put Zadra, svi iz Zagreba u 7 sati, a naši dragi Slavonci još puno ranije iz Osijeka. Već na početku u autobusu vladala je ugodna i vesela atmosfera, potpomognuta ponekom čašicom za zagrijavanje prije prvog stajanja i prve kave. U Zadar smo stigli u dobrom raspoloženju poslije 11 sati. Naša prva destinacija bilo je Sveučilište u Zadru i susret s